

Even voorstellen, Henk van Ziel als vervanging van Leo Starink, St. Overbetuwe Groen-Natuurlijk.

Allereerst willen wij u complimenteren met het beleidsvoornemen om ecologie als beleidsveld een aparte status te geven in het Ruimtelijk beleid en het Milieubeleid. De Toekomstvisie+ geeft die richting aan naast de andere "poten" van milieubeleid: duurzaamheid (klimaatbeleid) en milieuhygiëne.

Duurzaamheid is - ondanks alle economische ellende van het ogenblik - het toverwoord voor de toekomst; niet als een versleten begrip uit een regeringsnota, maar omdat daar de noodzaak voor de toekomst ligt. Bedrijven willen duurzaamheid, jongeren willen duurzaamheid. Europa wil duurzaamheid en de gemeente wil duurzaamheid. Laten we die duurzaamheid ook vormgeven in onze woon- en werkomgeving. Ecologie is daar een onvervreemdbaar onderdeel van.

Een andere poot van het gemeentebestuur is burgerparticipatie, hoorden we.

Natuurlijk bent u, politici, er om beslissingen te nemen. Maar er zijn veel burgers die daar belangen bij hebben: mensen in woonwijken, boeren, buitenlui, natuurbeheerders, recreanten en recreatieondernemers. Kunnen die niet meedenken en meepraten? Kun je niet een ecoteam formeren dat meedenkt, bestaand uit bijv. LTO, Agrarische natuurvereniging, recreatieondernemers, natuurorganisaties, etc.?

Maar wat is dat eigenlijk: ecologie? Bloemetjes en bijtjes wellicht?

Biodiversiteit, identiteit, esthetiek, educatie, sociale waarden, gezondheid, economische waarde lezen wij in de startnotitie. Kennelijk kun je er heel veel mee bereiken . . .

Hoe gaan we de komende jaren om met onze leefomgeving? Want dat is natuurlijk het nut van deze nota. Worden dat groene en rode woestijnen waarin gewassen niet meer groeien bij gebrek aan bestuiving? Of oases, waarin van alles te zien en te beleven valt. De schrijver van de startnotitie heeft enkele fraaie voorbeelden voor ons verzameld. Onze omgeving wordt steeds dynamischer en verandert dus steeds sneller. De ene helft van de gemeente verstedelijkt, het andere deel krijgt een steeds dynamischer landbouw als economische drager. Kunnen we dat nog ecologisch vormgeven: lepelaars tussen de huizen, bloemen langs de velden, dieren langs de wegen? Want dat is uiteindelijk waar het om gaat: de gemeente als regisseur van allerlei ruimtelijke ontwikkelingen. Inpassen van stallen of bedrijven, vormgeven van woonwijken, inrichten en beheren van wegen enzovoorts.

We moeten kiezen uit een aantal scenario's volgens de startnotitie. Daar kan ik me best wat bij voorstellen.

Maar moeten we wel kiezen voor één van die scenario's? Laten we ze gewoon allemaal nemen en ze altijd als een soort checklist afwerken bij de ontwerpen die we maken. Want waarom zou schaamgroen alleen schaamgroen mogen zijn. Laten we van een bedreiging een kans maken, laten we er ook mooi groen van maken en speelgroen en gezond groen en toegankelijk groen en groen voor planten en dieren en - last but not least - groen dat ons helpt ons geld te verdienen.

Laten we dus zoveel mogelijk van al die prachtige waarden "stapelen" en creatief kijken hoe we binnen de beschikbare mogelijkheden zoveel mogelijk van al dat fraais kunnen realiseren.

Een van de uitgangspunten is ook meetbaarheid: "smart" maken! Meten begint met weten wat je hebt. Dan kun je na een aantal jaren kijken of er wat bijgekomen is, of juist is afgegaan. Dat kan met een natuurwaarden- en kansencarta, zoals die als belangrijke inspanningsverplichting is aangegeven in het Milieubeleidsplan. Wij willen u wijzen op de mogelijkheid om twee stagiairs van Hogeschool Larenstein (hier aanwezig) daartoe in te zetten. Zij hebben ons benaderd met het verzoek om iets dergelijks mogelijk te maken en beiden zijn zeer gemotiveerd om dat tot een succesvol project te maken. Zo nodig kunnen ze zelfs van ons enige professionele begeleiding krijgen, uiteraard onder regie van de gemeente. Momenteel zijn we ook met Rijkswaterstaat in gesprek over een soortgelijke aanpak voor de uiterwaarden. Maar u bent eerst!

Tot slot: ecologie is ook emotie. En emotie vraagt om een beeld, een motto: Wat dacht u van "Bloeiend landschap"? De bloeiende Betuwe met fruitbomen is er nog steeds, maar ook bloeiende bermen (minder maaien, minder kosten), bloeiende akkerranden (geld van het Waterschap), bloeiende slootkanten (idem), bloeiende paden met struikenhagen in de uiterwaarden, genietende mensen en bloeiende bedrijven!

Nog even samenvatten:

1. We zouden graag als maatschappelijke organisaties meepraten en meedenken
2. We bieden u aan om met 2 stagiairs een natuurwaardenkaart samen te stellen
3. Inhoudelijk: niet voorsorteren, maar stapelen van groene waarden!
4. Kies een aansprekend motto: "Bloeiend landschap" als suggestie.

Wij horen graag van u!